

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Baptistae Bvrgi De Dominio Ser[enissi]mae Genvensis Reip. In Mari Ligvstico Libri. II.

Borgo, Pietro Battista

Romae, 1641

Sacræ paginæ oracula, quæ ab aduersarijs opponuntur, dominium maris
non tangere. Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13096

commentum effingant. Itaque hoc responso intelligunt, Imperatorem se mundi quidem, ac maris dominum asserere, lege autem Rhodia iubere maritima iudicari. Alij, Imperatorem se maris legem dicere, & dominum Mundi. Sic Baldus expresse, (quem tamen suarum partium faciunt aduersarij) non modo ex hoc responso non arguit liberū esse mare, sed infert Imperatorem dominū esse maris, ac terræ; quod etiam faciunt Castrensis, alijque Interpretes; ideoque dominio maritimo nulla Iureconsultorum obstant responsa, nulla Imperatorum rescripta ex ijs, quæ ab aduersarijs afferuntur.

1. Alciat. loc. cit. lo. Dauth. hypoty. scilicet. 3.

2. Ign. us, & Forcatul. de Cupid. Iur. c. 9.

3. In dista.

1. A. Z. 12025 n. 3.

4. Ibid. n. 1. Gryphian. loc. cit.

Sacræ pagina Oracula, quæ ab aduersarijs opponuntur, dominium maris non tangere.

CAP. XV.

ATQVI post tot exantlatos labores, cum iam nos tenere victoriam puraremus, ab aduersariorum Achille repellimur. Gloriosum saltem fuerit a solo Achille potuisse superari. Religionem nobis iniiciunt aduersarij, Sacræ paginae Oracula obtundunt. Ego autem, qui non ignorem, quanta aduersus sacras Scripturas adhibenda sit reuerentia, ferre haud possum in alienos sensus ab aduersarijs illas detorqueri. Liceat itaque expendere, quam apposite

-107

O 2 aduer-

108 De Dominio Ser.^m Gen. Reip.

aduersus maris dominium Sacrae paginae Oracula afferantur. Quae igitur apud Iob Deus loquitur, nihil ad dominium spectant, sed de creatione, ac limitatione maris sunt dicta, ipsiusque naturae cognitione, de quibus nos minime disputamus. Alibi etiam Deus eadem fere loquitur. *Me ergo, ait, non timebitis, & a facie mea non dolebitis, qui posui arenam terminum mari, praecipuum sempiternum, quod non praeteribit, & intumescunt fluctus eius, & non praeteribunt illud.* Verba Regij Prophetae dominium magis tangere videntur, ideoque latius sunt explicanda, ut illa contra dominium maris non stare demonstremus. Primus locus est versiculus decimus Psal. LXXXVIII.

אתה נושיל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבתם.
Tu dominaris potestati maris, motum autem fluctuum eius tu mitigas, ut habet editio vulgata. Veruntamen dictio גאות quam potestatem vertit vulgatus Interpres, elatio, tumor, superbia proprie est, unde reddit Pagninus. Tu dominaris in elatione maris. D. autem Hieronymus, & Nebiensis. Tu dominaris superbiae maris. Et paraphrasis Chaldaea. Tu potestatem habes in elationibus maris. Et Arias Montanus, Tu maris fluctus cohibes, superbis Temperasque sondis.
 Ac paraphrastice eruditissimus Fabius Leonida, *Tu pelagi sedas iram, motusque superbi, Cum furit, & vastos atrollit in aëra fluctus.*
 Vul-

Vulgatus autem per antonomasiam potestatem interpretatus est, cum nullam maiorem mare habeat potestatem, quam superbiendi, ac fluctus attollendi: nihil autem de maris dominio in hoc versiculo agitur, sed de diuino imperio, quod Deus habet in mari, quoque fluctus, tempestatesque compescit, veluti statim sequentia verba apertissime declarant, cum inquit Propheta, *Et motu fluctuum eius tu mitigas.* Ac tantum abest, vt Regius Psaltes velit dominio maris aduersari, vt eodem Psal. Vers. XXV. inducat Deum sibi promittentem dominium maris. *Et ponam, inquit, in mari manum eius, & in fluminibus dexteram eius.* Alius est Versiculus quintus e Psal. XCIV.

אֲשֶׁר לִי הַיָּם וְהַיָּם עָשָׂהוּ וְיָבֹשֶׁת יָדָיו יַצְרִיחוּ
 Quoniam ipse est mare, & ipse fecit illud, & aridam fundauerunt manus eius; habet Vulgatus. Radix autem Hebraica; Quoniam ipsi est mare, & ipse fecit illud, & aridam manus eius fabricauerunt. Superiori autem versiculo dixerat Propheta

אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מַחְקֵי אֶרֶץ וְתוֹעֵבוֹת תְּהִי־לָיו
 Quoniam in manu eius sunt omnes fines terrae, & altitudines montium ipse conspicit, vt vertit Vulgatus; & secundum radicem. Quoniam in manu eius sunt penetralia terrae, & auia montium ipsi, id est sunt; vsus eadem phrasi in sequenti versiculo, mare Deo esse, ait, hoc est, illud a Deo possideri, vt superiori, auia montium dixerat. Quis neget mare, vt auia montium, Dei esse? quin imo cunctorum creatorum,

110 De Dominio Ser.^{ma} Gen. Reip.

torum Deum esse dominum quis inficietur?

1. Psalm. 23.
vers. 1.

Idem Regius Propheta¹ alibi. Domini est terra,

2. Psalm. 88.
vers. 12.

& plenitudo eius, orbis terrarum, & uniuersi, qui

3. Psalm. 49.
vers. 11.

habitant in eo. Et alio in loco Deum alloquens,

Tui sunt caeli, & tua est terra, orbem terra, & ple-

nitudinem eius tu fundasti, Aquilonem & mare tu

creasti, imo & ipse Omnipotens; Mea sunt omnes

ferae sylvarum, iumenta in montibus, & boues. Quis

abnuat? Atqui & montium cacumina, terra, ferae,

boues, omnia denique creata, homini a Deo

donata sunt, neque vlla de ijs est disceptatio;

cur mare potius dicunt aduersarij Dei esse, quam

cetera? Omnia quidem Dei sunt, mare, terra, fe-

rae, ipsique homines, cur cetera in hominum

proprietatem transeunt, reseruato D.O.M. supre-

mo dominio, mare non transibit, cum de ipso

a Deo nihil determinatum speciatim inuenia-

mus? Sic diuinæ paginae oracula dominio mari-

timo minime reluctantur, nulla illud lex con-

demnat, Poëtarum ineptia non infirmant, ad-

uersariorum argumenta non tangunt:

ideoque firma veraque est sen-

tentia, quam sequimur:

In mari haberi posse

dominium.

*****

*****

*****

*****

*****

*****

*****

*****

*****

Domi-